

Martí Amiel, el col·leccionista del temps

CLAUDI VALENTÍ > FOTOS

En una societat que camina cada vegada més de pressa, en la qual els fabricants lluiten per treure novetats constantment al mercat, i marcada per l'obsolescència programada, és comú retirar els materials en desús per donar pas a nous productes que satisfan les mateixes necessitats amb millors tecnologies i qualitats. No obstant això, hi ha

CELESTE JUAN > TEXT

persones que treballen cada dia per recordar-nos el valor històric que tenen les peces més antigues. Martí Amiel, resident a Figueres, té col·leccions particulars de rellotges, de ceràmica, de llibres i d'enciclopèdies, de pintura, de material esportiu, de productes d'agricultura, d'LP... de tot i més. Però, d'entre tot el material que forma la seva vasta col·lecció, aprecia especialment els rellotges, que, tot i els anys, funcionen o podrien tornar a funcionar.

A la seva casa de Figueres, situada davant mateix del Museu Dalí, es pot contemplar una cronologia de la mesura del temps des dels orígens, des del rellotge de sol fins al de satèl·lit. En un espai embellit pels frescos a les parets i pel tic-tac de tantes peces, és present el rellotge de campanar, el de sorra, el de foc, el d'aigua, despertadors portàtils, i molt més. És tan extens el conjunt que ni el mateix Amiel sap quants rellotges té. Tanmateix, assegura que «la quantitat no fa el museu, sinó la qualitat».

La societat acostuma a retirar tot allò obsolet, però, al col·leccionista, un despertador rovellat el torna als orígens, l'emplena de sentit. Per això, recull biblioteques que s'han vist substituïdes per la cerca a Internet, guarda un rellotge de campanar de l'any 1500 i té una pala de fusta per excavar.

Amb 80 anys, no té intenció de muntar cap museu obert al públic. En tot cas, estaria disposat a cedir la col·lecció de rellotges per dignificar-la, però conservant-ne sempre una part per a la família.

Relloger d'ofici, ha desenvolupat la seva professió a la Joieria i Rellogeria Amiel's, que va fundar el seu pare, Josep Amiel Amorós, a la dècada dels quaranta del segle passat, a la rambla de Figueres. Avui dia, la botiga de Figueres ja no existeix, però continua funcionant la del Pertús, que va iniciar la seva activitat l'any 1987.

Com a col·leccionista, destaca la seva personalitat inquieta i curiosa, que l'ha portat a practicar molts esports, com l'atletisme, el submarinisme o l'alpinisme, i a recórrer mig Europa. També és característica

la seva ment creativa, que l'ha sorprès amb idees com, per exemple, l'escriptura amb peces de rellotge. Ha mostrat clarament des de sempre un profund interès pel col·leccionisme, i ha explorat molts llocs per cercar peces antigues que li agradin i que es pugui permetre comprar. A hores d'ara, Amiel, en veure la cara de fascinació de tothom qui observa les seves col·leccions, es pregunta: «Com pot ser que tot això hagi passat per les meves mans?». Ni ell mateix s'ho creu.

Celeste Juan